னேயர் நுணுக்கத்தா லுணர்ந்து அவைகளிலுமவனை யவ்லுப்படுத்தி இருபெரு மலையினடுவி லவனைத்தள்ளி அசரீரியாலவன் உயிர்நிலையையுணர்ந்து அவனது மருமத்தானங்களில் குத்தி அக்கொடும்பாதகனைக் கொன்று அசரீரியினடையாளப்படி மாயப்பெட்டியை யெடுத்துக்கொண்டு பொழுது விடிவதன்முன் பாசறையையடைந்து பெருமாளையும் இளையபெருமாளையும் முன்போல இருக்கச்செய்து அடிமணிந்து மகிழ்ந்தனர். வானராதிபனும் விபீஷணனும் தேவர்களும் வானரர்களும் சந்தோஷமடைந்தார்கள் அசுரர்களும் இராவணனும் வருத்தமுற்றனர். இதனை,

தங்கவெண் பிறைவா யமைச்சர்நா லிருவரொடு
தொல்படையை மடியவைத்து
தலையரண் டழுவுபா தலவிலங்கைப் புரிசை
தூளிபட மோதிவைத்துப்
பங்கியெரி கூமயிரா வணனும் வண்டேழும்
படப்பட நொறுக்கிவைத்துப்
பரவுதூர்த் தண்டிமக னீல்மேகற்குப் பட்டமுங்
கட்டி வைத்துத்
தங்குமொரு காளிபலி யிட்வைத்த வீருவரைத்
நடமுடியில் வைத்தெழும்பிச்
சார்தரு பிலத்துவழி யேறிவீ டணன்முதற்
றலைவர்வழி பார்த்திரங்கச்
செங்களந் தனின்முன்பு போல்வைத்த கைகளாற்
சிறப்பறை முழக்கியருளே.
சீர்த்திபுனை கின்றதிரி நேத்ரவநு மந்தனே
சிறுபறை முழக்கியருளே. என்பதனாலுணர்க

௩௦-வது.

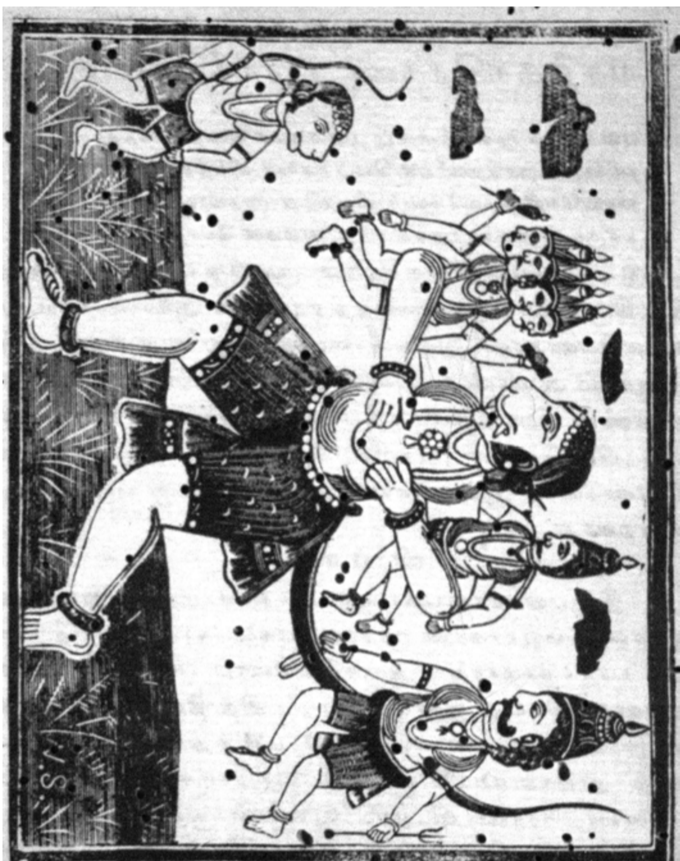
வசந்தக்கிரகண பராக்கிரமம்.

புரைபெறு முளத்தனுகிப் பூவையைச் சிறைப்படுத்தா
னிரைகட னடுவணிங்க வெழிற்கணை விடுத்தான்கூற்றால்
விரைசெறி கமலமேலார் விபுதனே முதலாயுள்ள
சுரருடன் வசந்தற்றந்த சுந்தரனடிகள் போற்றி.

(இ-ள்.) காமாதி குற்றங்கள் குடியிருக்கு மனத்தினனு கித் திருமகளைச் சிறைவைத்த ராவணன் அலைகளையுடைய கடனடுவணதான இலங்கையை விடுத்து யமபுரமடையும் வண்ணம் அழகிய அம்புவிடுத்த பெருமாள் கட்டளையின் வண்ணம் மணம்பொருந்திய சமலமலர்மிசை வீற்றிருக் கும் பிரமதேவன் முதலிய தேவர்களுடன் வசந்தனைக் கொண்டுவந்த ஆஞ்சனேயரது திருவடிகட்கு நமஸ்காரம், என்றவாறு.

விவரம்.

இருபத்தொன்பதாவது பராக்கிரமத்தி னுரைத்த வண்ணம் மயூராசுரன் முதலியவர்களை நாசஞ்செய்த வீர தீர பராக்கிரமராகிய ஆஞ்சனேயரைப் பார்த்து ராவண சங்காரஞ்செய்து பிராட்டியை மீட்டுத் தீயிற்குளிப்பித்து விபீஷணருக்கு லங்காதிபத்திய மளித்துப் பிரமாதிதேவ ராற் றுதிக்கப்பட்டு விளங்கிய ஸ்ரீராமச்சந்திர மூர்த்தி யானவர் பிராட்டியுடனும் இளையபெருமாளுடனும் மற் றைய வானரவீரருடனும் புஷ்பகவிமானத்தி லேறுவான் எழுந்தருளிய காலத்துச் சுக்கிரீவமகாராசனைப் பார்த்து வானராதிபனே அனைவரும் வந்திருக்கின்றார்களோ என்று கேட்டனர்? அதுகேட்ட நீதியிற்சிறந்த சுக்கிரீவமன்ன

வன் பெருமாள் திருவடிகளை வணங்கி வசந்தனென்பவ னொருவானரவீரனை யன்றி யுள்ளவர்களனைவரும் வந்திருக்கின்றார்கள் என்றதற்குப் பெருமாள் அவன் யாண்டையனென்ன விபீஷணர் கும்பகர்ணனாற் றிலதமாக இடப்பட்டு அழிந்துபோயினனென்றனர் அதுகேட்ட பகவான் புன்னகையுடன் ஆஞ்சனேயரைப் பார்த்து மாருதி நீ அவ்வசந்தனை யமராசனிடம் சென்று கேட்டு மீட்டுக்கொண்டுவா அவனை நீயழைத்து வருகிறவரைக்கும் யானிவ்விடத்திலேயே இருப்பேனென்றனர்.

அதனைக்கேட்ட ஆஞ்சனேயர் இன்றே அயோத்தியாபுரியடையவேண்டிய எம்பெருமான் என்னையொரு பொருளாக மதித்திதனைக் கட்டளையிட்டனரென்று விரைந்து ஸ்ரீபெருமானடிமலர்களை வணங்கி அண்டகோளகையுமூடுருவத்தக்க ஒரு பெரிய திருவுருவமெய்தி ஓரே பாய்ச்சலாத யமபுரமடைந்து யமனை நோக்கி வசந்தனைத் தருக வென்ன வவன் வசந்தனிங்கு வந்திலனென்று கூறினன் உடனே அந்த யமனைத் தமது வாலினாலொரு சுற்றுச் சுற்றி யெடுத்துக்கொண்டு சுவர்க்கத்தையடைந்து இந்திரனைப்பார்த்து வசந்தனைத்தருக என்ன அவனும் வசந்தனிங்கு வந்திலனென்றுரைக்க அவ்விந்திரனையும் யமனுடன் வாலிலிறுக்கிக் கட்டி அங்குநின்றும் ஓரேபாய்ச்சலாகப் பிரமலோகமடைந்து பிரமனைக்கண்டு வசந்தனைத் தருதியென அன்னானும் வசந்தனிங்கு வந்திலனென்ன அப்பிரமனையும் இந்திரனுடன் வாலிற்பின்னி யிழுத்துக் கொண்டு ஓரேபாய்ச்சலாக வைகுண்டமடைந்து அங்கி

ருந்த வசந்தனை வருகவென வழைத்துப் பிடித்துக் கொண்டு ஓரேபாய்ச்சலாக சுவாமியெதிரே யெய்தி வாலை நெகிழ்த்தி யாவரையும் விடுத்து வசந்தனைக் காட்ட வசந்தன் வானரவுருவுடன் பெருமாளையும் சுக்கிரீவமகாராசனையும் வணங்கினன் பெருமாளும் சுக்கிரீவமகாராசனுஞ் சந்தோஷமடைந்தார்கள். பிரமாதிதேவர்கள் பகவானை வணங்கி யொப்புமுயர்வுமற்ற ஆஞ்சனேயரது பராக்கிரமத்துக்கு மெச்சி அங்குநின்றுந் தம்முலகடைந்தனர். பெருமாளும் ஆஞ்சனேயரை மிகவும் புகழ்ந்தவருடன் புஷ்பகவிமான மிவர்ந்து தேவர்கள் மலர்மாரி பொழியச் சென்றனர். இதனை,

தடிவேற் கரத்துச்சமனை வசந்தனைக் காட்டென
வாலினிற் சுருக்கித்
தகையிந் திரனூர் தேடியவன்றனை யுஞ்சமன்ற
னோடுடன் சுருக்கிப்
படிநான் மறையோன் புவிதேடிச் சமனிந்
திரனோ டவனையுமப்
படியே சுருக்கிய திருக்கேள்வன் பதத்துளானை
யெதிர் தேர்ந்தித்
தடியே திரும்பி யவரவரைத் தொல்லைப்பதியி
லிருத்தி முன்னுட்
சுடரிலெழுந்து வருஞ் சனகன் தோகை
போலப் புட்பகத்தின்
அடியே வசந்தன் றனைக் கொணர்ந்த
வரசேசிற்றில் சிதையேலே
அஞ்சனா திரிநேத் திரவீர வனுமா
சிற்றில் சிதையேலே. என்பதனாலுணர்க.

௩க - வது.

பரதரக்ஷண பராக்கிரமம்.

வீழிவா யன்னைசொல்லால் வெஞ்சுரங் குறுகுமண்ணல்
ஏழியாண் டிரட்டிக்கால மேகுநாள் வருவனென்று
வாறியா தாகச்சொன்ன வத்தினத்தமலன் றந்த
வாழியாற் பரதற்காத்த வனுமன்றாளகத்துவைப்பாம்.

(இ-ள்.) வீழிப்பழமனைய அதரத்தினையுடைய அன்னையான கைகேசியின் வாய்மொழியால் பதினான்கு வருடகாலம் கொடியவனத்தில் வாசஞ்செய்வதாகவும் அந்நாளின் முடிவில் வருவதாகவும் உறுதியாகவுரைத்த அத்தினத்தில் ராமபிரானால் கொடுத்தனுப்பப்பட்ட கணையாழியைப் பரதனிட மளித்துப் பரதாழ்வானுயிரைக் காத்த ஆஞ்சனேயரது திருவடிகளை யகத்துள் வைத்துத் துதிப்போமாக, எ-று.

விவரம்.

முப்பதாவது பிராக்கிரமத்தி லுரைத்தபடி வசந்தனையழைத்துவந்த ஆஞ்சனேயரையு முடனேற்றிக்கொண்டு புஷ்பகவிமானத்தில் அயோத்தியை யுத்தேசித்து வருகிற பகவான் சேதுமுதலிய உத்தமதீர்த்த விசேஷங்களையெல்லாம் பிராட்டியாருக்குக் காட்டிக்கொண்டே சித்திரகூடநோக்கி வருங்காலத்தில் இவரது வருகையை ஞானதிருஷ்டியா லுணர்ந்த பரத்துவாசமுனிவன் தண்டகமண்டலங்களுடனெதிரெய்தி ஆசிகூறி யழகிய தமதாச்சிரமத்தில்

எழுந்தருளிப் போகும்வண்ணம் கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்கி, புஷ்பகத்தை பரத்துவாச ஆச்சிரமத்தி லிறங்கவருளி மாருதியே, வருகவென ஆஞ்சனேயரை விளித்து நீ அயோத்திக்குச் சென்று எனது வருகையைப் பரதனுக்குக் கூறி யவனை மரணத்தினின்றுந் தடுத்து விரைந்து வருவாயாகவென்று தங்கணையாழி மோதிரத்தை யளித்து விடுத்தனர் இவரும் கணையாழியை யடிபணிந்து பெற்று விரைந்து மேலெழுந்து ஒரேபாய்ச்சலீக அயோத்தியை யடைந்து அக்கினியை வலம்வரும் பரதாழ்வானைக் கண்டு வந்தனர் ஸ்ரீராமச்சந்திரமூர்த்தி என்று கூறிநின்றனர். அந்தச் சமயத்தில் பரதாழ்வானே எனைக்குரிய தந்தையுந் தாயுந் தெய்வமுமான ஸ்ரீராமச்சந்திர மூர்த்தி முன்னுரைத்தநாளில் வராவிட்டால் யான் அக்கினியிற் புகுந்து உயிரை விடுகின்றேனென்று பிரதிக்ஞை செய்துகொண்டேன். அந்த சங்கற்பப்படி தீக்குழிக் கிவ்வுடலை யிரையாக்குவதைவிடுத்து சும்மாயிருப்பதிற் பயனில்லையென்று துணிந்து சத்துருக்கன ழ்வாராசாளிவப் பார்த்து இளையோய் நம்பெருந்தகை இன்னம் வந்திலன் ஆதலின் நீ இந்நாள்முதல் இந்நாட்டை முறைசெலுத்துதி யான் தீக்குழியின்வழி விண்ணுலகம் புகுகின்றேன் விரைவிற்றீயமைப்பாக வென்றனன் அதுகேட்ட சத்துருக்கினா னனி இரங்கிப் பின் துணிந்து தீயமைத்தனர்.

தீயமைத்ததை யுணர்ந்த பரதர் நீராடி நியமமுடித்து அன்னையரைக் கண்டடி பணிந்து தீயின்முழுகி யுயிர்வி

டத்துணிந்து செல்வதைக் கூறுதலும் அன்னோர் எரியி
டைப்பட்ட நறும்பூமாலையென முகம்புலர்ந்து ஆவோ
மகனே நின்னைப் பிரிந்தெங்ஙனம் இருப்பேம் ராகவன்
விரைந்து வருவன் என்று பலவாறு கூறியுங் கேளாது
மாளக்கொண்ட நியமத்தை நிறைவேற்றுகின்றே னென்று
தீக்குழியடைந்து இருகரங்களாலும் ஜகத்பதியான ஸ்ரீ
ராமபிரானை வணங்கி ஐயனே குறித்ததினத்தில் தேவரீர்
வராவிடில் யானெரி புகுவேனென்று கூறியபடி செய்கின்
றேனென்றுகூறி யக்கினியை வலம்வருந் தருணத்தி லெய்
திய வாஞ்சனேயர், வந்தனர் ராமச்சந்திரரென்று கூறிக்
கணையாழியை யளித்தனர் ஆஞ்சனேயர் இன்னமொரு
நிமிஷநேரம் வாரா திருப்பரேல் பரதருடலந் தீக்கிரையாகும்
இவ்வாறு புரிதற்குப் பிறரால் ஆகாதென்பது திண்ணம்
இவ்வரிய செயலினை ஆஞ்சனேயர் செய்தது பிராமண
வேஷத்துடனேயன்றி வானரவேஷத்துட னன்றாம்.

மறையவனுருவுட னெதிரில் நின்று வந்தனர் ஸ்ரீராம
ரென்று கூறிய மாருதியை யின்னதன்மையரென் றுண
ராத பரதனாதியர் நனிவியந்து வரலாறுமுழுவதுங் கேட்
டுணர்ந்து சுயவுருவினையுங் காட்டச் செய்து கண்டு
மகிழ்ந்து விடையளிக்கவுடனே மீண்டு சித்திரகூடத்திலெ
ழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீராமனைச் சென்று கண்டு நடந்
தனவற்றை யுரைத்துறைந்தனர் அதிக விரைவில் அயோத்
தியையடைந்து பரதரை ரக்ஷித்தல் பிறரை யாக்கிரமத்
தவராத வுண்மையை யுய்த்துணர்க. இதனை,

இன்றுநம்பதி வருதுமுன் மாருதி யாண்டைச்
சென்று நீதின்மை செப்பியத் தீயவித் தினையோன்
நின்ற நீர்மையு நினைவுந் தேர்ந்தெம்மி னோர்தல்
நன்றெனவவன் மோதிரங் கைக்கொடு நடந்தான்.

தந்தை வேகமுந் தன துநாயகன் றனிச்சிலையின்
முந்துசாயகக் கடுமையு முற்பட முடுகிச்
சிந்தைபின்வரச் செல்பவன் குகற்குமச் சேயோன்
வந்தசாசகங் கூறிமேல் வான்வழி போனான்.

ஐயன் வந்தன னரியன் வந்தனன்
மெய்யின் மெய்யனை யின்றுயிர் வீடினால்
உய்யு மேயவ னென்றுரைத் துட்புகாக்
கைகயினை லெரி வைக்கரி யாக்கினன். என்பனிவா தியாலுணர்க

௩உ - வது.

வீமகர்வபங்க பராக்கிரமம்.

தீயென வொளிருஞ்சென்னி யிடும்பனைச் செறிந்தார்த் தின்னும்
வாயினையுடைய பொல்லாப் பகன்றனை வதைத்த கீர்த்திச்
சேயென வுலகங் கூறுஞ் செழுங்கதை வீமனாற்றல்
ஏயென வடக்கியாண்ட மாருதி யிருதாள் போற்றி.

(இ-ள்.) தீயையொப்ப விளங்கும் தலைரோமத்தினையுடைய இடும்பனையும் தன்னெதிரில் வந்தாரைத் தட்டின்றித் தின்னும் வாயினையுடைய பொல்லாத பகனையும் கொன்ற கீர்த்தியினை யுடையவனாக உலகங்கூறுஞ் செழுமைவாய்ந்த தண்டாயுதத்தினை யுடைய வீமனது வண்மையை விரைவாக வடக்கி அவனைத் தனதிளையவனாகவாண்ட ஆஞ்சனேயரது உபயசீரணாரவிந்தங்களைத் துதிக்கின்றேன், எ-று.

விவரம்.

பிரசித்திபெற்ற சந்தனுமரபில் வந்த பாண்டுகுமாரர்களான பாண்டவர்களும் திருதராட்டிர குமாரர்களான துரியோதனாதியரும் ஒருவரோடொருவர் பலைத்து அஸ்தினபுரியில் நடந்த வஞ்சச்சூதில் நாடுநகரங்களை யிழந்து பன்னிரண்டு வருஷம் வனவாசமும் ஒருவருஷம் அஞ்ஞாதவாசமுமாகக் கழித்துவருவதாக ஏற்படுத்திய நியமனப்படி வனத்தினைப் பாண்டவர்களும் நாட்டினைத் துரியோதனாதிகளும் அடைந்து காலம்போக்கி வருங்காலத்தில் தாமி

யமென்னும் வனத்தில் பாண்டவர்கள் வாசஞ்செய்யுங் காலத்தில் இவர்களுடன் வனமடைந்திருந்த திரௌபதா தேவி ஒருதினம் வனவாசியரான முனிவர் மடந்தையரு டன் ஒருபேராற்றில் நீராடினாள் நீராடினவிள அவ்வாற்றங் கரையில் விழுந்த ஒரு புஷ்பத்தினைக்கண்டு விரைந்தெ டுத்து அதனழகையும் நிறத்தையும் மணத்தையுங் கண்டு வியப்புற்று இஃதுதெந்த நாட்டுமலர், பலவகை நறுமலர் களை நாங்கண்டுளோம் அவற்றுளொன்வையிலுமிம்மலர் சேர்ந் ததாகத் தோற்றவில்லை, நறுமணமும் பேரழகும் பொருந் திய இம்மலரினைப் புதியதாக நாமெவ்வாறடைவது எண் ணிய கருமங்களை முடிக்கவல்ல பார்த்தனைப் பிரார்த்தித் தால் ஒருவேளை கொண்டுவந்து கொடுக்கலாம் ஆனலம் மன்னவனோ இப்பொழுது திங்கில்லை பாசுபதாஸ்திரம்பெ றப் பசுபதியைக் குறித்து அருந்தவம்புரியப் போயினன். நமது காதலரான தர்மரோ எதிலும் விருப்பமற்றவர் நாமிதனை யுரைத்தால் நம்மைப் பரிகசிப்பர். மற்றைய நகுல சகாதேவர்களிற் சகாதேவன் ஞானிகளையொப்ப விருப்பு வெறுப்பின்றி நடப்போன் நம்முடைய சொல் லைப் பொருட்படுத்தான் நகுலனோ ஆளழகன்தான் இருக் கட்டும் வீமசேனனிடங் கூறினல் ஒருவேளை சாதித்துத் தருவர் நம்முடைய சொல்லில் மிகுந்தாக்ஷண்ணிய முடை யவர் அவரே எப்படியாவது இம்மலரைக் கண்டு எமதாசையைக் கூறி இவ்வலரைப் புதியதாக அழைப்பித்துப் பார்ப்பதே சரி, இவ்விஷயம் ராஜரிஷியான தருமருக்குத் தெரியப்படா தென்று திருமானஞ்செய்து அப்பழைய பூவுடன் வீமசே

னன் இருக்கும் இடத்தையடைந்து இரகசியமாக இவ் வழகிய மலரினை விரும்பினேன் எனக்கிதனை நம்மைத் தவிர வேவர்தேடித் தரப்போகின்றனரென்று காதளவோடிய கருங்கட் செய்யவாய் மாது திரௌபதி கூறினள் அவள் மொழியைக் கேட்ட வீமராசன் அவள் கொண்டு வந்த அப்பூவினை இப்பூவினி லஃதெங்குளதென்று தேடிப் பார்த்துக்கொண்டுவந்து கொடுப்பதாகச்சமாதானங்கூறித் தண்டமென்னு மாயுதமொன்றை மாத்திரம் கையிலெடுத்துக்கொண்டு ரோமசமுனிவனால் குபேரநகரத்தி லப்பூவுளதென்றறிந்து ஆற்றங்கரையை யடைந்து இவ்வாற்றங் கரைவழியே சென்றால் இப்பூவினை மிகவுடைய இடத்தினை யடையலாமென விரைந்தவ்வாற்றங்கரைவழியாகச் சென்றனன். அனேகம் யோசனை தூரத்தை வரைநொடிப்பொழுதிற்கடந்து செல்லும் வீமராசன் வளவிய வொரு வாழைவனத்தினுட்புகுந்து செல்லவேண்டியவனாகிச் செல்லுங்கால் அவ்வனங் காவலரான அசுரர்பலர் தடைபுரிய வவர்களை வதைத்துச் சிங்கநாதத்துடன் விரைவாக இவன் செல்லும் வேகத்தினால் வேர்பறிந்தோடு மரங்கள் அரசர்கள் முன்னேசெல்லுமலங்கார சைனியங்களை யொப்பவருதலை யச்சோலைக்குள் அருந்தவநிலையில் வாசஞ்செய்யும் ஆஞ்சனேயரானவர் கண்டு இவ்வளவு வீரமும் தீரமுமுள்ள இவன்யாவன் தேவனோ அல்லன் அசுரனோ அல்லன் மனிதனிங் கெய்தப்பெறான் காண்பதற்கு மனித தோற்றமாகவே இருக்கின்றான். இவன் யாவனாயினுமாகுக இவன் நாமிருக்குஞ் சோலையுளேன் வந்தான் சிறிது

வன்மை யுடையவனுகக் காணப்படுகின்ருன். இவனது வன்மையை நாமறிவோமெனத் தமது வாலினை அவ்வழியே நீளவிடுத்திருந்தனர்.

விரைந்து மலர்நாடி வந்த மாருதி மாருதியின் வாலைக் கண்டு சீ, புல்லியகுரங்கின் வாலையோ கடந்து செல்வது எந்தப் பிராணியையுந் தாண்டுவது உசிதமன்ரும். இவ்வளவு நீளமாக வாலினைவிடுத்த குரங்கெங்கே யென்று சிறிதுநின்று பார்த்து ஆஞ்சனேயரைக் கண்டு அடா குரங்கே வாலையெடுத்து வழிவிடென்று கூறினன். இவன் வாய்மொழியை பொருசிறிதும் லக்ஷியஞ்செய்யாமல் அவர் இருந்தனர் உடனே வீமன் இப்பெருங்குரங்கு பெருங் கருவமுடையது இது வாலையெடாது இந்தக்குரங்கு வாலை நாமே யெடுத்து அப்புறத்திற் றள்ளிப் போவோமென மலையனைய தண்டத்தால் ஆஞ்சனேயரது வாலைப்புரட்டிப் பார்த்தான் அவ்வாலிலுள்ள ஒரு சிறுரோமமும் அசையாமைகண்டு கடுங்கோபங்கொண்டு தனது பராக்கிரமங் களையெல்லா நினைத்து யானிப்பொழுது ஒரு குரங்கின் வாலினை அசைக்க முடியாதவனுனல் என் வீரமென்னைச் சீசீ நான் நன்ருய்க் கதையைப் பிடித்து வாலினைப் புரட்டி யிருக்கமாட்டேன் நன்ருகப் புரட்டிப் பார்க்கின்றேன் அசையவில்லையே என்று வேசாறி இது குரங்கன்று யிருக்க லாம் ஒருவேளை வாயுகுமாரனும் அஞ்சனிகுமாரனுமான அனுமானே அனுமானுனல் அவரடிமலர்களை வணங்கு வேன் இந்த உண்மையை எவ்வாறறிவது மலைகளையும்

புரட்டியெறியும் வலிய எனது கரங்கள் ஒரு குரங்கின் வாலினை அசையாதனவாய் நாம் நமது வரலாற்றினை ஒருவாறு கூறி இக்குரங்கினை அறிந்துகொள்ளலாம் இதனைக்காட்டிலும் உபாயம் வேறொன்றுமின்றாம் என்று தனது மனதினுள் நினைத்து ஆஞ்சனேயர் கேட்குமவண்ணம் யான் மாருத தேவனான வாயுபகவானைத் தந்தையாகக்கொண்டு மாருதியென வுலகங்கூற நின்றும் கேவலமாகிய புன்குரங்கின் வாலைப்புரட்டும் ஆற்றலில்லாதவனாக ஆனதாச்சரியம் எனது தமயனைப் பூனனுகத்தில் ஸ்ரீராமச்சந்திரருடனிருந்த மாருதியை மகாபலசாலி யென்பார்கள் அவர் இச்சிறிய வுருவினராக வீரார். இஃதெந்த வானரமோ அவ்வாஞ்சனேயரே ஒருவேளை இந்தவுருவத்துடன் வந்திருக்கின்றாரோ அவராகில் அடிபணிகேன் உண்மைவிளங்கவில்லையே என்றிரைந்து கூறினான்.

இம்மொழிகளைக் கேட்ட ஆஞ்சனேயர் தமது மணிவாயைத் திறந்து மானிடவீரனே என்னெதிரில் வருதியென்றனர் அம்மொழிகேட்ட வீமராசன் திடுக்கிட்டுக் குரங்கென்று நினைத்தோம் குரங்குபேசுமோ பேசாதே பேச்சிலும் கெம்பீரமும் அழகுநிறைந்து கிடக்கின்றதே இனி இதனைக் குரங்கென்றவமதித்து காழிங்கு நிற்கப்படாது ஒருவேளை இவ்வனதேவதையோ என்ன ஆச்சரியம் என்று கருதிக்கொண்டே எதிரே சென்றனன்.

சென்றவுடன் மாருதி மனிதர்வரப்பெறு இவ்வனத்தில்வந்த நீன்வரலாறென்னை நின்றந்தையை வாயுதேவ

னென்றும் முன்னிகத்திலிருந்த அனுமார் நினக்குந் தமை யனென்றுங் கூறினேயே அந்த வரலாற்றினைக் கூறுவாயா ளுல் நினக்குவழி கிடைக்கும்போதற்கு இன்றேல் நீ வந்த வழியே திரும்பிப் போகவேண்டியவனுவாய் என்றனர் அதுகேட்ட மாருதியான வீமசேனன் தன் வரலாற்றினை இவ்வாறு கூறினுன் எவ்வாறெனின்.

நின்விருப்பத்தின் வண்ணம் என்வரலாற்றினை யுரைக் கின்றேன், யான் சந்திரவங்கிச வரசனுன பாண்டுவின் மனைவியான குந்திதேவியின்பால் வாயுபகவானைப் பிதா வாகக்கொண்டு பிறந்தவன் என்பெயர் வீமன் என் சகோ தரர்கள் நால்வர் மூத்தவன்பெயர் யுதிஷ்டிரன் இவன் குந்தி தேவியினிடம் தருமதேவதையை ஆதாரமாகக் கொண்டு பிறந்தவன் என்னிளையவன் பெயர் அர்ச்சுனன், இந்திரனைப் பிதாவாகக்கொண்டு குந்திதேவியினிடம் பிறந் தவன் பாண்டுராசாவின் மற்றொரு மனைவியான மத்திரா தேவியிடம் தேவவைத்தியர்களான அசுவினி தேவர்களை யாதாரமாகக்கொண்டு பிறந்தவர்கள் இரட்டையர்களான நகுல சகாதேவர்கள், இவர்களும் எனது சகோதரர்கள் ஆக எங்களைவர்களையும் உலகினர் பஞ்சபாண்டவரென்று கூறுவர் என்றான் இதுகேட்ட ஆஞ்சனேயர் பாண்டுராசா வின் வழியாக நீங்கள் பிறக்காமல் தேவர்கள் வழியாகப் பிறத்தற்கு நடந்த விஷயமென்னை? விளங்கச் சொல்லும் என்றனர்.

அதுகேட்ட வீமன் வானரமே என்றந்தையான பாண்டுவும் அவன் தமையனான திருதராட்டிரனும் சகோதரர்கள் இவர்களில் திருதராட்டிரன் பிறவிக்குருடன் பிறவிக்குருடனாலும் பெலமுமறிவுமுடையவன் அவனையரசனாக்கி என்றுதந்தை சேனாபதியும் இளவரசுமாக இருந்து இராச்சியம் நடத்திவந்தனர். அவர்கட்குத் தந்தையான பீஷ்மர் திருதராஷ்டிரனுக்கு காந்தாரராச குமாரியான காந்தாரியையும் பாண்டுவிற்கு குந்தியையும் மத்திராவையுமணம்புரிவித்து வைத்தனர் இருமனைவியருடன் எந்தை ஒரு வசந்தகாலத்தில் வனசஞ்சாரஞ் செய்து வேட்டையிலொரு புணர்ச்சியிலிருந்தமானை ஆலோசனையின்றி அம்பெய்து கொன்றனர் உயிர்விடுவான் கீழ்விழுமானது ஒரு முனியினுருவாகித் தவசிகள் பலவுருவங்களைக் கொள்ளுவரென்பதையும் ஆணும் பெண்ணுமாகக் கூடியிருக்குங் காலத்தில் எந்தவுயிரையுங் கொல்லப்படா தென்பதையுமறிந்தும் நீயென் இன்பத்தை யிடையிற்கெடுத்தமையாலுன்னைச் சபிக்கின்றேன் அதாவது நின்மனைவியரைச் சேருங் காலத்தீறந்தொழிதி என்று இங்ஙனஞ் சாபங்கூறி முனிவன் விழுந்திறந்தனன் இச்சாபமொழி கேட்ட எந்தை மனம்வருந்திப் பிரதிசாபமான அநுக்கிரகத்தைப் பெறுமுன்னர் முனிவனிறந்தான் ஆதலினினி நாம் மனைவியரோடு நாட்டிற்கிடந்து தமைப்பதினுங் காட்டில் தவம்புரிதலே நலமெனக்கருதி மனைவியரிருவருடன் வனமடைந்து முனிவரோடு கலந்து வனவாசியாக விருந்தனர் இருந்த காலத்தில் புத்திரப்பேற தில்லாதார்க்குச் சுவர்க்கமின்றென்

றும் புத்திரர்களைப் பலவழியாகவும் பெறலாமென்று நான்
முறையில் நினைவுண்டாகி என்னன்னையைப் பார்த்து நானோ
முனிவனிட்ட சாபத்தினால் உங்களிடத்திற் புத்திரோற்
பத்திசெய்யக்கூடாதவனாக விருக்கின்றேன் புத்திரனில்லா
தாருக்கோ நற்கதிகிட்டாது ஆதலினால் நீ தர்மசந்தானம்
சம்பாதிக்கக்கடவை என்னுமதியினால் நீ மற்றொருவ
னைப் புணர்ந்துண்டாக்கும் பிள்ளை என்பிள்ளையெனவும்
அவனாலெனக்கு நற்கதியுண்டென்றும் பலதினம் என்
னன்னையிடங்கூறி யவள்மனதை வசப்படுத்திய பின்னர்
அன்னை பாண்டுராசனைப் பார்த்து யான் என்தந்தை கிர
கத்தில் கன்னிகையாக விருந்தகாலத்தில் சிறந்த மகரிஷி
யான துருவாசருக்குச் சிலகாலந் தொண்டுசெய்தேன் அவ்
வுத்தமரெனக்கொரு மகாமந்திரத்தினை யுபதேசஞ்செய்து
சென்றனர். அம்மகா மந்திரத்தினை யெந்தத் தேவனையுத்
தேசித்தேனுஞ் செபித்தால் தேவனுடனே தோன்றி புத்
திரதானஞ் செய்வானென்று கூறியுள்ளார் உம்முடைய
கிருத்தியினிமித்தம் யானம்மந்திர வழியாகப் புத்திரோற்
பத்தியை யுண்டாக்குகிறேனென்று கூறினள். அம்மொழி
கேட்ட வெம்மையன் சாலமகிழ்ந்து அவ்வாறேசெய்யென்
றனர் என்னன்னையான குந்தி அம்மந்திர செபத்தால்
தருமதேவதையை யழைத்துச் சேர்ந்து தருமனையும் வாயு
தேவனையழைத்துச் சேர்ந்து என்னையும் இந்திரனையழைத்
துச் சேர்ந்து அருச்சுனனையும் பெற்றனள் மூன்று மக்க
ளைக்கண்டு மகிழ்வுற்ற எந்தை எனது சிற்றன்னைக்கு மந்த
மந்திரத்தை யுபதேசிப்பித்தனர் அவள் அசுவினிதேவர்

களை யந்த மந்திரத்தினா லழைத்துப் புணர்ந்து நகுலசகா
தேவர்களை இரட்டைப் பிள்ளைகளாகப் பெற்றனள் இங்ங
னம் இவர்களைப் பெற்றபின்னை யெந்தை சிலகாலமிருந்து
ஒரு வசந்தகாலத்திற் சாபத்தினை மறந்து சிற்றன்னையுடன்
சேர்ந்து மரணமடைந்தனர் மரணமடைந்த எந்தையுடன்
எமது சிற்றன்னையும் உடன்கட்டையேறி விண்ணுலகெய்
தினள் இறந்தவெந்தைக் கீமக்கடனியவனைத்தையும் ரிஷிய
சிருங்கரென்னும் முனிவர் எங்களைக்கொண்டு நடத்தி எங்
களை யன்னையுடன் எங்கள் பாட்டனரான பீஷ்மரிடஞ்
சேர்த்தனர் எங்கள் பெரிய தந்தைக்குத் துரியோதனன்முத
லாக நூறுபேர் பிள்ளைகள் அவர்கள் நூற்றுவர்கள் நாங்க
ளைந்துபேர் எங்களைப் பாண்டவர்களெனவும் அவர்களைக்
கவுரவர்களெனவும் உலகினர் கூறுவர். பாண்டவ கௌர
வர்களான நாங்கள் வெகுகாலம் ஒற்றுமையுடன் வாழ்ந்
தோம் எங்களிலொருவனான தருமனை இளவரசனாக வெங்
கள் பாட்டன் செய்தது காரணமாக விரோத மேற்பட்டுக்
கடைசியாகத் தருமனைத் தனியே காண்டவப்பிரஸ்தமென்
னுமொரு அநாகரீக பூமியிற்சென்று சேர்ந்து வாழும்வண்
ணம் ஏற்பாடாயவண்ணம் அங்குச்சென்று காட்டைத்
திருத்தி நாடாக்கி ஒருபெரிய நகரமமைத்து அதற்கிந்தி
ரப் பிரஸ்தமெனப் பெயரிட்டு மகாராஜாக்களை வென்று
மகாராச் சார்வபௌமனாகித் தருமராசன் முடிசூடி யர
சாண்டகாலத்தில் நடத்திய ராஜசூயமென்னும் யாகத்துக்
கழைப்பிக்கப் பட்டுவந்து எங்கள் செல்வப் பொலிவைக்
கண்டு பொறாமையுற்ற துரியோதனன் தன்னூருக்குச்

சென்று தராலோசனை செய்து புதிதாகக்கட்டிய சபா மண்டபத்தின் கிரகப்பிரவேசத்துக் கழைப்பதுபோல எங்களையழைப்பித்து தனது மாமனான சகுனியைக் கொண்டு தருமராசனுடன் மாயச்சூதாடுவித்து ஆடிய சூதின்வழி நாடுநகரங்களைக் கைப்பற்றிக் கடைசியாகப் பன்னிரண்டு வருஷம் வனவாசமும் ஒருவருஷம் அக்கியாதவாசமுஞ் செய்து வந்தாற் பழையபடி நாடுநகரங்களைக் கொடுத்து விடும்படி பொதுஜன முன்னிலையி லேற்பாடு செய்தபடி நாங்கள் நாடுநகரங்களை எதிரிகள்வசம் விடுத்து எங்களைவராலும் மணந்து கொள்ளப்பட்ட திரௌபதியென்னும் மாதுடன் வனவாசிகளாக இருக்கின்றோம் நாங்கள் வாசஞ் செய்யும் வனத்தினடுவே செல்லும் ஆற்றுநீரிலொரு புதிய வலரிகைக்கண்ட திரௌபதி யதனைத் தேடித் தருமாறு கேட்டுக்கொண்டனள் அவள் விருப்பத்தை நிறைவேற்ற இவ்வழியே வந்தேன் வந்தவிடத்தில் நின்வாலினலித்தனை நாழிகை இங்குநின்றுவிட்டேன் வாலினைவிலக்கி யெனக்கு வழிவிடுவதுடன் நினது வரலாற்றினையுங் கேட்க விரும்புகின்றேனென்று நிதானமாகக் கூறினன். இம்மொழிகளைக் கேட்ட ஆஞ்சனேயர் வீமனைச் சகோதரனென் றுணர்ந்து புன்முறுவலுடன் நின்னால் முன்னம் ஆஞ்சனேயனென்ன ஒருவன் பெயர்கூறக் கேட்டேன் வாயுதேவ குமாரனுதலால் நினக்குத் தமையனுமாகின்றான் அவனை ஒருமுறை காணவேண்டு மென்று நினக்கும் விருப்பமிருக்கலாம் அவனேயான் என்று கூறினர். இம்மொழிகேட்ட வீமன் அச்சத்துடனும் அடக்கத்துடனும் அடிபணிந்து அடி

யேன் தேவரீரை யறியாது கூறிய குறைமொழிகளைப் பொறுத்தருள வேண்டுகின்றேன் சங்கரன்வாழுங் கைலையையெடுத்த அசுரவீரனுடைய மார்பிற்குத்தி யவனைமூர்ச்சிக்கச்செய்த திருவுருவம் இவ்வாறுதனை இருக்குமென்னறியுறுகின்றேன் என்றான் அம்மொழிகேட்ட ஆஞ்சனேயர் நின்னையத்தினை யகற்றுகின்றேனென்று நக்ஷத்திரமண்டலமானது இடையணியாக விளங்கப் பேருருவங்கொண்டு நிமிர்ந்தனர் அதுகண்ட வீமசேனன் அஞ்சி அடிமலரைப் பிடித்துப் போதும் போதுமென்று கெஞ்சினன் உடனே அவ்வுருவினைக் குறைக்கிச்சிறிய வுருவுடனிருந்து வீமனை விருப்பாரத்தழுவி என்னிளையோய் நினக்கென்னலாக வேண்டுவதென்னை என்றனர் அதுகேட்ட வீமனவரடிகளை வணங்கிப் பாரதயுத்த நடக்குங்காலத்தில் என்னிளையவனை அருச்சுனனுடைய கொடிமாடையி லுண்மையாக எழுந்தருளி விளையாடக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். நான் கருதிவந்த காரிய நிறைவேறுமாறு கருணைசெய்ய வேண்டும் என்று கூறிவணங்கினன் அவரும் அவ்வாறே யாகுகவென்று வாழ்த்துக் குபேரநகரமான அளகாபுரியிலுள்ள நந்தவனத்திலுள்ள மந்தாரமலரே நீ தேடிச் செல்லும் புஷ்பம் இவ்வழியேசென்று லதனைப் பெறுவாயென்று கூறிவாழ்த்தி யனுப்பினர். வீமனுமடிபணிந்து அளகை நோக்கிச் சென்றான் இதனை,

அம்முனிவன் மொழிப்படியே வரம்பில்கேள்வி
யறன்மகனுந் தம்பியரு மரிவையோடு
மெம்முகமுந்தம்முகமா யிலையுங்காயு மினியகனி
யுடனருந்தி யிருக்கு நாளின்

மைம்முகில்வா கனன்கனக முடிமேலம்பொன்
மலரொன்று தழன்மயின் முன்வீழச்
செம்டைரைச் செங்கண்மலர் தன்னுனேக்கிச
செய்யமிலா கரீத்தேந்திச் சிந்தித்தாளே.

இந்தமலருலகனைத்து மீன்றகோல வெழின்மலரோ விரவிதிருக்
கரத்தில்வைகு
மந்தமலரோவமுதிற் பிறந்தபாவை யமர்ந்துறையு மணிமலரோ
வவனிதன்னி
லெந்தமலருங்கருகக் கமழாநின்ற தெங்குமி தன்மணமே
யென்றுபோற்றிக்
கந்தவகன்மைந்தனுக்குக் கனவோனங்குங்கனங்குழைசென்றுவகை
யுடன்காட்டிச்சொல்வாள்.

இம்மலருக்கொருமலரு மவனிதன்னி லெதிரில்லை யென்றிதழா
யிரத்தின்மிக்க
வம்மலரைக்கைம்மலரிற்கொடுத்திதொக்கு மணிமலர்நீயெனக்கருள
வேண்டுமென்னச்
செம்மலையிற் றிகழ்சிகரத் திண்டோள்வீமன் றெய்வமுனிப்புங்க
வன்றன் திருத்தாள்போற்றி
மெய்ம்மலரைத் திருமுன்பு வைத்துநின்று வினவினனுனெதிர்
விளம்பினுனே.

ஏன்பலவுமியாமுரைப்ப திந்தப்பூவி னியல்பினையும் பெருமையையு
மியக்கர்தங்கள்
மன்பதியிலுளதன்றி வரம்பிலாத வானுலகி லுளதென்னின்
மற்றுமுண்டோ

உன்பிறருக் கிதகோடற் ெறரிதோமாய ஹும்பர்பதி
புருந்தொருவைந்தோண்கக்கித
பின்பதனைக்கண்டறிவா ரில்லையென்று பேசினன் யாவரோடும்
பேச்சிலாதான்.

இயக்கர்பதி தனிலுள்ளதென் றிஷேத்தமாற்ற மின்புறக்கேட்
டொருகாலுமீறிலாத
வயக்கொடுவெஞ் சாசனமும் வன்போர்வாகை மறத்தண்டுங்
கரத்தேந்திமடக்கைதெஞ்சிற்
றுயக்கமற விக்கணத்திற் றெய்வபோகச் சாபிமலரளித்திவெ
னென்றுசொல்லிச்
சயக்காட முறுதறுகட் சயிலமென்ன சதாகதிமைந்தனு
மிமைப்பிற்றனிசென்றனே.

கைக்காற்றுந் தொடைக்காற்று மூச்சுக்காற்றுங்
கனகமணி வரைபோல வளின்கொள்சோதி
மெய்க்காற்றும் பரச்செழுந்து வனத்திலுள்ள
வெற்புநெடுந் தருவனைத்து மொடிந்துவீழ
வெக்காற்று முடன்றெழுந்த வூழிகால மெனச்சென்று
னிளவளக வெண்ணில் கோடி
செய்க்காற்றுஞ் செழுந்தரள நிலவுவீசச் சேகாம்பல்
பகன்மலருஞ் செல்வ நாடன்.

இலங்கைநகர் தன்னில்வீற விராமதூத னிகலரக்கன்
சோலையெலா மிறுத்த வாறே
னிலங்குலுங்க வரைகுலுங்க வனத்தி லுள்ள
நெடுந்தருக்கள் யாவையும்வே ருடனேராக்கி

என்றுடல்வீம் னிக்ஷத்திடு முன்ன
மொன்றியிவ் வேழுலகங்களு மோன்று
மன்றுளூ தாள்புனை வாமன னைப்போ
னின்றுநிமிர்ந்தன னித்த முழுமுள்ளான்.

படியினதெல்லை பதத்தின தெல்லை
மடியின தெல்லையவ் வானினதெல்லை
அடியின தெல்லை யளப்பரி தென்றான்
முடியின தெல்லை மொழிந்திட லாமோ

இந்திரசால மியற்றி னரைப்போன்
மைந்தொடு தொல்லையில் வடிவுகொள் பொழுதத்
தந்தமிலாயடி யேன்பிழை யெல்லாம்
புந்தியுறாது பொறுத்தரு ளென்றான்.

என்பனவாதிகளாலுணர்க.

V.S

௱௬ - வது.

சரசேதுத்வமிச பராக்கிரமம்.

திருந்தெழிலமரர்நாட்டைச் சிறியெனவெறுத்த விண்ணோர்
பொருந்திரா டோறும்போற்றும் பொலிவுறு சேதுப்பாங்கர்
விருந்தெனவெய்திநின்ற விசயன்றன் செருக்குமாள
வருஞ்சர வணையைமாய்த்த வனுமன் றடிகள்போற்றி.

(இ-ள்.) திருத்தமான வழகிய தேவருலகத்தினைச் சிறியதெவ்வளவு என்று வெறுப்புற்றோராய்த் தேவர்கள் வந்துதங்கியெப்பொழுதும் துதிக்கின்றவளம்பலவமைந்த சேதுவினருகில் விருந்தினனைப்போல வந்துநின்ற விசயனென்பானது கருவமடங்கும் வண்ணம் அவனமைத்த சரசேதுவினை யழித்த ஸ்ரீ ஆஞ்சனேயரது திருவடிகளைத் தொழுவோமாக, எ-று.

விவரம்.

பாண்டவருள் நடுவனென்னும் அருச்சுனனென்னு மரசன் சாரதியாரோட்டப்பட்ட தேருடன் வனத்தில் பற்பலவிடங்களில் மிருகங்களை அம்புகளால் அழித்து வனவாசிகளுக்கு இதத்தை யுண்டாக்கினவனும், ஒருதினம் நல்ல உச்சிப்போதிற் சேதுவென்னும் பெயரமைந்த புண்ணிய பூமியையடைந்து யாத்தியானிக நடத்திச் கடலில் மற்றைய விடம்போல அலைமுதலிய வில்லாதிருக்கும் அழகினைக்கண்டு மகிழ்வுற்றிருந்தனன்.

அக்காலத்தில் அவ்விடத்தில் ஸ்ரீ ஆஞ்சனேயர் ஒரு பிரமசாரி யுருவுடனெய்தி சேதுவை வணங்கி யுச்சிக் கடன் முடித்து அருச்சுனனைப் பார்த்து யாவனென வினவிப் பின்னர் ஸ்ரீராமசரித மாரம்பித்து, அவர் சேதுவினை நூறுயோசனை யளவினதாகக் கட்டி, ராவணசங்காரஞ் செய்ததனை எடுத்துக் கூறியிருந்தனர். அம்மொழிகளைக் கேட்ட அருச்சுனன் மிகுந்த அகம்பாவத்துடன், ஐயோ! பூர்வம் ராமச்சந்திரர் ஏனிவ்வளவு கஷ்டப்பட்டு சேது கட்டினார் இக்கரையிலுள்ளவர்களை அக்கரைசேர்ப்பதற்கு மலைகளைக் கொண்டுதானா சேதுகட்டவேண்டும் அம்பினாலேயே சேதுகட்டலாமே அஃதிருக்கட்டும் நும்மையின்னாரென்றறிய விரும்புகிறேன் என்றனன் உடனே யாஞ்சனேயர் தம்மை யின்னவரென்று கூறிச் சரத்தால் கட்டும் சேதுவானது போர்வீரர்களைப் பொறுத்து நிற்குமோ என்றனர் அதற்கு அருச்சுனன் யாளிப்போதே சரத்தாலணைகட்டுகின்றேன் அதனில் நீர் ஏறியோடியோடிப்பாரும் நும்மால் எனதுசரசேது அழியுமானால் யானுயிருடனிரேன் எனது வில்லுடன் தீயில்விழுந்து சாகின்றேன் நீரிச்சேதுவினை யழியாவிடின்னென்னை மாருதியான் நீகட்டுஞ்சரவணையை அழியேனேல் எனது வீரத்தையிழந்து நினக்குக் கொடியாகி யுனது சகாயத்தை விரும்புகின்றேன் என்றனர் உடனேபார்த்தன் சரசேதுகட்டினன் ஆஞ்சனேயர் அந்த அம்பணையைத் தமது கைவிரலினலழுத்தி மடமடவென வொடித்தெறிந்தனர் அதனைக்கண்டு வெட்கிய வருச்சுனன் பொருட்டு ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் அங்குத தோன்றி மற்

ஞெருமுறையுஞ் சரஸேது கட்டச்செய்து இருவருக்குந் தெரியாது தாம் அடியினின்று தாங்கி அருச்சுனனை ரட்சித்து ஸ்ரீ மாருதியோடு பழக்கக்கூலாகுமா என்று ஆஞ்சனேயர் பிரதாபங்களை அருச்சுனனுக் குணர்த்தி அவனெஞ்சைத்தேற்றி அருச்சுனன் பகைவரோடு பொருங்காலத்து அவன் கொடியாடையில் விளங்கி அவனுக்கு வெற்றி கொடுக்குமாறுஞ் செய்வித்தனர் பகவானேவவ் திவ்வாறு செய்த அதனால் தனது அகம்பாவமொழிந்த அருச்சுனன் ஆஞ்சனேயரை வணங்கிப் புகழ்ந்தனன். இதனை,

யத்ப்ரதாபக்ஸராமேண சிலாபிர் நயோஜனம்
பத்தாயதிஸ்ரகரேஸேது ஸ்தம்மாம்த்வம்வித்திவாயுஜம்
வ்ருதா ராமேண ஸேத்வர்த்தம் ச்ரமபூர்வம்க்ருதத்ஸ்வயம்
கதம்தேன்சரஸேதும்க்ருத்வா காரயிம்க்ருதாநஹி
அதநாஹம்கரிஷ்யாமி சரஸேதும்தவாக்ரத:
த்வம்தஸ்யோபரிநிர்த்யாதி குருஷ்வா த்ரயதாஸகம்
யதிமக்ன:சரஸேதுஸ்தத் பாத்த்ர்ஹயஹம்கவே
விசாம்யத்ரானலம்ஸத்யம் தாப்க்வணம்வ:த
மயால்த்வாம்ருஷ்டபாரேணத் வத்ச்சே ச்சென்னலோபிநீ:
தர்ஹித்வத்த்வஜஸம்ஸ்தோஹம் நவஸாஹாய்யம்மாசரே
நிர்மமேசரஸம்ஜாலே: ஸேதும்த்ருடதரம்கனு
தம்ஸேதும்மாருதிம்த்ருஷ்ட் வார்ஜுனுக்ரேகுஷ்டமாநஸ:
அகரோத்ஸாகரேமக்னம் க்ஷணமாத்ரேணலீலயா.

என்பனவாதிகளா லுணர்க.

௩௪-வது.

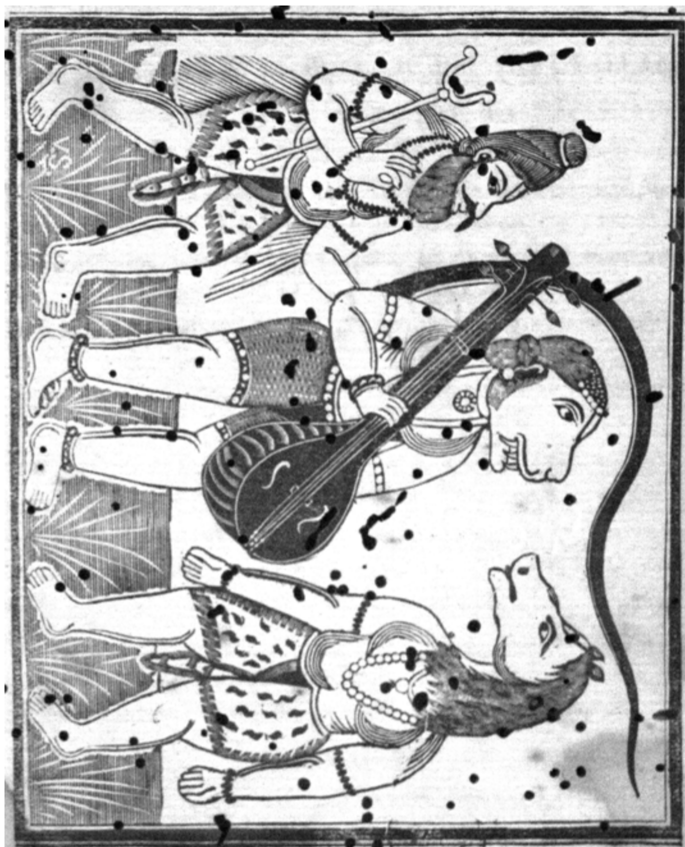
தும்புரு நாரத கருவபங்க பராக்கிரமம்.

தும்புதிசூழுலகத்தி லிசையின்மிக்கா ராருமெமக் கிணையின்றென் றகந்தைதாங்கி
வெம்புமனத் தடன்கலாம் விளைத்துச்சிறி வீணையுடனருகெய்தி வீறியோரார்
செம்பதும நிகர்முகத்தாய் நின்னையன்றித் தெரிபவராரெமதுதிற மெனவின்ற
தும்புருநா ரதர்செருக்கை யிசையின்மாய்த்த தூயவெழிலனுமனடி தொழுதுவாழ்வாம்.

(இ-ள்.) கடல்சூழ்ந்தவுலகத்தில் இசையில் வல்லவர்கள் எம்மினுயர்ந்தா ரெவருமிலரெனச் செருக்கெய்தி ஒருவரொடொருவர் கலாய்ந்துச்சிறு வீணையுடன் தமதருகிலெய்தி யிறுமாப்புடன் அழகுமிக்க செவ்விய தாமரையலர் போன்ற முகத்தினையுடையாய் நின்னையன்றி யெமதுதிறந் தெரிந்துரைப்பா ரெவரெனவின்ற தும்புருநாரதர்களின் செருக்கை யிசைபாடி மாய்த்த தூயவழகிய வாஞ்சனேயரது திருவடிமலர்களைத் தொழுது வாழ்வோமாக, எ-று.

விவரம்.

உபவேதங்களி லொன்றாய் விளங்கும் கந்தருவ வித்தையின் மிக்க வாற்றல்பெற்ற தும்புருவும் நாரதனும் ஒரு காலத்தில் இசைநூலின் முழுஅறிவும் யானே உடையேன்

யானே உடையேன் என்று செருக்குமீறி யொருவரையொருவர் மதியாராகி நம்மிருவரில் உயர்ந்தவன் இன்னவனென்றுகூறவல்லவுன் சூரியசிஷ்யனான ஆஞ்சனேயனே தக்கவனென இருவருமாகத் தீர்மானித்து ஆஞ்சனேயரிருக்குமிடத்திற் சென்று தங்கள் வரலாற்றையுரைத்து இருவரிசை வன்மையையுமளந்து கூறுமாறு கூறினார்கள் இவர் வாய்மொழி கேட்ட ஆஞ்சனேயர் புன்னகையுடன் வீணையினை யொருகற் பாறைமீது வைத்திசையை யிழற்றினார் உடனே கல்லானது நன்றாயுருகியது உருகிய கற்சிலையுள் வீணையை யழுத்திவைத்தனர் சிறிதுநேரத்துட் கல்லிறுகியது உடனே அவர்களைப் பார்த்து இசைநூல்வல்லீர் இவ்வீணையை நம்பாடல் வன்மையால் எடுமின் னென்றனர் உடனே இருவரும்பாடினர் கல் உருகிற்றிலது என்செய்வர் நனி நாணமுற்றனராகி ஆஞ்சனேயரே நீவிர்பாடி வீணையை இளக்கிக்காட்ட வேண்டுகின்றோமென மீட்டும் இசைபாடினர் கருங்கல் உருகியது வீணையை எடுத்து வெளியில் வைத்தனர் இதனைக் கண்ட தும்புருநாரதர்கள் தஞ்செருக்கடங்கி வாளாபோயினர். இதனை.

துங்க நெடுங்கிரி யின்கண் முரண்படு தும்புரு நாரதனோர்
சொல்லிய வீணையின் வல்லப மோதினர் சொல்லை யடைந்திடுநாள்
அங்கிசை பொங்க நயங்கொடு பாடி நெகிழ்ந்த கருங்கலிலே
அமை விருத்திய சமயமு மக்கிசை யாலிரு வீணையுநீர்
இங்கெடு மென்ன மயங்கினர் பாடி யெடுத்திடு மாறிலராய்
எந்தை பகர்ந்தது சிந்தை யிசைந்தை யிரங்கென் வாயிடையோர்
தங்கிசை பாடி வீணை யளித்தவ தாலோ தாலேலோ
தரைபுகழ் திரிநேத் திரமுள மாருதி தாலோ தாலேலோ.

என்னுமிது போல்வனவற்று னுணர்க

௩௫ வது.

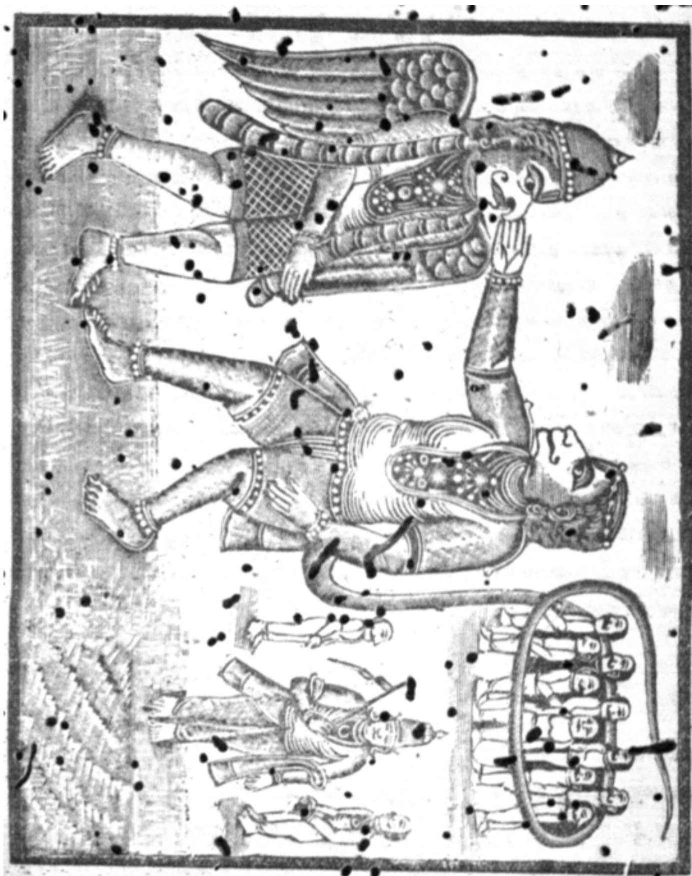
கருடகர்வபங்க பராக்கிரமம்.

திக்கிலா ரிணையெற்கென்னச் செருக்கடைந்திருந்தவந்தப்
பக்ஷிரா யகனைவாட்டிப் பலன்செருக் கினையுமோட்டி
நக்கியர் லதிவிண்சேசை கனிதுடைந் திலங்கநின்ற
பொக்கிலா வனுமன்செய்ய பூங்கழ லடிகள்போற்றி.

(இ-ள்.) எட்டுத்திக்கிலும் எனக்கிணையானவ ரெவரு மிலரென்று செருக்குற்றிருந்த வந்தப் பக்ஷிராஜனை கெருடனது கெர்வத்தை தப் பங்கஞ்செய்தவரும் பலராம னுடைய அகந்தை யொழித்தவரும் விண்ணிற் படிந்து தூசினைத் துடைப்பதுபோல் விலஷைந்து விளங்கநின்ற குற்றமற்ற வாஞ்சனேயரது செவ்விய தாமரை மலரை யொத்த கழலணிந்த திருவடிகட்கு நமஸ்காரம், எ-று.

விவரம்.

ஒருதினம் பலராமன் அகம்பாவத்தால் மூடப்பெற் றுக் கிருஷ்ணபகவானைப்பார்த்து எனக்கிணையாரு வெவரு மிலரென மிகப்புகழ்ந்து கூறிச் செருக்கியிருந்தனன் மற் றொருதினங் கருடன்வந்து என் புயங்கள் மிகுந்த திணை

வுடையனவாக விருக்கின்றன தங்கள் பகையாளர் எவ ரேனுமிருந்தா லவர்களொடு பொருது என்றேட்டினைவை நீக்கிக்கொள்ளுவேமென்று செருக்கிக்கூறினன். அதற்கு ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தி இப்பொழுது பகைவ ரெவருமிலர் பகைவர் வருங்காலத்தி லுன்னை யழைப்பிக்கின்றே மென்றனர் உடனே கருடன் விடைபெற்றுச் சென்றனன் பின்னர்க் கண்ணபிரான் இவ்விருவருக்கு முண்டாயுள்ள கர்வத்தை யனுமாரைக் கொண்டடக்கக் கருதி நாரதரை யழைப்பித்து உபாயமாக ஆஞ்சநேயரை இங்கே யழைத்துக்கொண்டு வரவேண்டுமென வவரும் அதற்கிணங்கிச் சென்று ஆஞ்சநேயரைக் கண்டு இதவசனங்கூறி தீர்த்த யாத்திரையாக மேற்சமுத்திரக் கரையையடைய வக்கடனடுவண் சொர்ணமயமான கோபுராதிகளோடு கூடின நகரமொன்றைக் கண்டு இலங்கையினுஞ் சிறந்ததாகக் கடனடுவண் விளங்கு மிந்நகரம் யாதென நாரதரை யனுமார்கேட்க வவர் இது துவாரகை இதன் அரசன் பலராமனென்றனர்.

அதனைக்கேட்ட ஆஞ்சநேயர் மிகுந்த கோபத்துடன் எங்கள் ராமன் வெகுராமன் இவன் பலராமனா இவனுடைய பெலத்தை யளந்து விடுகிறேன் பலவென்னு மிரண்டெழுத்தை யெடுத்துவிட்டால் சும்மாவிடுவேன் என்று கூறினர். இதுகேட்ட நாரதர் நான்சென்று இந்த விஷயத்தை அந்தப் பலராமனிடம் உரைத்தவ னபிப்பிராயம் அறிந்து வருகின்றேனென்று துவாரகையையடைந்து

ஆஞ்சனேயருடைய அபிப்பிராயத்தினை யுரைத்தலும் பல ராமன் திக கோபத்துடன் சதுரங்க சைனியங்களுடன் போர்க்கோலங்கொண்டு சாத்யகியுடன் சமுத்திர தீரத்தை யடைந்து ஆஞ்சனேயரை மதியாது பொருது அவர் வாலிற் கட்டுண்டு சமுத்திர நடுவணுள்ள ஒரு பாரையி னுதறவிழுந்து கருவமொழிந்து மெல்லெலன் வெழுந்து துவாரகை யடைந்து ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தியிடம் ஆஞ்ச னேயரால் தானடைந்த அபசயத்தை யுரைக்கவுவர் யான் அவ்வாஞ்சனேயரை யழைத்து உமது நண்பராகச் செய்து வைக்கின்றேனென்று கூறிப் பலராமனை அந்தப்புரத்துக் கனுப்பிப் பின் கருடனை நினைத்தனர் உடனே கருடன் விரைவாக வங்குத்தோன்றி வணங்க நீகடற்கரையில் வந்தி ருக்கும் ஆஞ்சனேயனை இங்கே அழைத்துவருதியென்ன மூஹா கருவத்துடன் அதிவிரைவாக ஆஞ்சனேயரிடம் வந்து மரியாதையின்றி குரங்கே என்னுடன் வாடா வென்றழைக்க அதனையிருக்கும் பெரும்போருண்டா கிக் கருடனை யாஞ்சனேயர் நன்றாயுதைத்து மரணமூர்ச் சையடையும்படி செய்தலும் கருடனங்கு நின்றும் துவா ரகையடைந்து பகவானை வணங்கிப் பணிவுடன் ஆஞ்ச னேயரது பராக்கிரமத்தினை யுரைத்துத் தன் கருவமடங்கி நிற்றலும் கருடனே நின் தோளிலுண்டாயிருந்த தினவு ஒழிந்ததோ நீயனுமானை மரியாதையுடன் அழைத்திருந் தால் வந்தேயிருப்பான் இன்னொருமுறை சென்று ஜானகீ ஸமேத ராமச்சந்திரர் அழைக்கின்றாரெனப் பணிவுடன் சொல் வருவானென அவ்வண்ணமே கருடன் அனுமானை

யழைத்துவரச் சென்றவுடனே தான் ஸ்ரீராமனாகித் தனக்கு மிஞ்சிய [illegible]ரில்லையென விருந்த சத்தியபாமையை யழைத்து கற்பிற்சிறந்தவளே, யான் தசரதராமனாகி வுருக் கொண்டிருக்கின்றேன் நீ சனகபுத்திரியின் உருவந்தாங்கி வருவாயாகவென்ன சீதாபிராட்டியின் உருவினையடைய வாற்றலற்று சத்தியபாமை கருவமடங்கியபின்னர் ருக்மணி தேவியைச் சீதாபிராட்டியாக வரச்செய்து கொலுமண்டபத்திலிருந்தனர். கருடனும் மரியாதையாகவழைக்கப்பெற்றதனால் தவாரகையடைந்து ஆஞ்சனேயர் ஸ்ரீ ராமச்சந்திர மூர்த்தியையும் சீதாபிராட்டியையும் வணங்கி மகிழ்ந்தனர். கருவமொழிந்த கருடனும் ஆஞ்சனேயருடைய பராக்கிரமத்தை மெச்சித் தன்னிடஞ் சென்றனன். இதன் விரிவினைக் கருடகருவபங்க முதலிய நூல்களிற் காண்க.

ஜலபான பராக்கிரமம்.

இன்னருள் சுரத்தியென்றே யிரந்தவர்க் கனுகூலிக்கத்
தன்னருட் டேட்டைவேண்டு சசுவந்தன் றனக்காய்மேவு
முன்னவன் மொழியின் வண்ணம் பூர்ணதீர்த்தபதிதன்னை
தன்னகட் டடக்கிவிட்ட தயாநிதி சரணம்போற்றி.

(இ-ள்.) இன்பம் அருளைச் சுரப்பாயாகவென்று கேட்டிரந்தவரின் பொருட்டு, அனுகூலஞ்செய்யும் வண்ணம் தம்து இஷ்டதெய்வமான ஸ்ரீராமச்சந்திர மூர்த்தியை இரந்து வேண்டிய சசுவந்தர்பொருட்டு தாரகநாதனுக்கிணைப்படி பிரவாகமாகவந்த வாற்றுவெள்ளத்தினைப் பானஞ்செய்துப் பின்னர் வெளியில்விடுத்த கிருபைக் கிருப்பிடமான ஆஞ்சநேயரது திருவடிகட்கு நமஸ்காரம், எ-று.

விவரம்.

ஊடதேயத்தில் தபதிநதிக்கரையிலுள்ள வளம்பொருந்திய பேரடாவில் அந்தணர் குலத்திலகராய் ஸ்ரீராமநாமஸ்மரணை செய்வதிற் குறையாதவராய் ஜஸுவந்தரென்றொரு பாகவதோத்தமர் இருந்தார் இவர் தாமின்புறுதலி னின்புறுவதெனக் கருதாக் கருத்தினராதலால் தம்மோடு பழகுமனைவரையும் ஸ்ரீராமபத்தியிலீடுபடும்படி செய்தனர்

இங்ஙனமிவரிருந்த காலத்தி லிவரிருக்கு மூருக்குக் கருகிலுள்ள தபதிநதியில் பெருவெள்ளமுண்டாகி அதினால் ஊர் அழியுநிலைமையதாகக் கண்ட ஜனங்கள் இதனைத் தெய்வந்தான் தடுக்கவேண்டும் இங்கே தெய்வகடாக்ஷமுடையவராக ஜஸுவந்தர் இருக்கிறார் அவரிடஞ் செல்வோமென் றூரினரனைவரும் ஒருங்குதிரண்டுசென்று ஜஸுவந்தரை நோக்கி ஐயா ராமதாசரே நீர் ராமநாமஸ்மரணையிலிருக்கிறீர் ஊரோ வெள்ளத்தா லழியப்போகிறது ராமபிரானது கருணையையுடைய நீர் இந்த ஆற்றுவெள்ளத்தா

னாரறியாத வண்ணம் செய்யவேண்டும் நாங்களெல்லாம் மிகவும் பயப்படுகிறோம் ராமநாமஸ்மரணை செய்பவர்களுக்குத் தீங்குநேரிடாது தாங்கள் சொல்லுவதை நம்பி நாங்கள் இருக்கிறோம் தயவுசெய்யுமென்று ஊர் ஜனங்களனைவருமாக உரைப்பதைக் கேட்ட ஜஸ்வந்தர் ஸ்ரீ ராமச்சந்திரமூர்த்தியை யுத்தேசித்து ஜகதீசா! ஜானகிரமணா தாசரதே என்னை யிவ்வூர்ச்சனங்கள் அவமதிக்காதவண்ணம் இவ்வாற்றுநீரை யடக்கப்படுத்தி ரக்ஷிக்கவேண்டுமென்று பகவத் சரணாரவிந்தத்தி லீடுபட்டவராய் நின்றனர் அப்பொழுது அசரீரியானது தாஸ! அஞ்சற்க ஆஞ்சநேயர் இந்தப் பிரவாகநீரைப் பானஞ்செய்து நதியின் கோபத்தை யடக்குவார் அவரது விக்கிரகமொன்றை ஆற்றுவெள்ளத்தி னெதிரேகொண்டு வையுங்களென்றுகூறியது அதுகேட்ட ஜஸ்வந்தர் ஜனங்களைப் பார்த்து நண்பர்களே எம்பெருமானி ஒரு ஆஞ்சநேயர் திருவுருவை ஆற்றுவெள்ளத்தினெதிரே வைக்க உத்தரவளித்தனர் என்றனர் ஜனங்கள் உடனே ஒரு ஆஞ்சநேயர் விக்கிரகத்தை ஆற்றுநீருக் கெதிரே வைத்தனர் உடனேராமபிரானது ஆணையை நிறைவேற்றும் ஆஞ்சநேயர் அங்குத் தோன்றிப் பேருருவுடனாற்றுநீரினெதிரே நின்று பிரவாக ஜலமனைத்தையும் வற்றக்குடித்தருளினர். இவ்வற்புதச் செயலினைக் கண்ட சனங்கள் ஆச்சரியமடைந்தார்கள்.

நான்குநாட்கள் கழித்துச் சிலகுமதிகள் இந்த உண்மையையறியாது விக்கிரகம் நீருக்குமே[illegible]காசஞ் செய்தவுடனே அர்ச்சாரூபியான ஆஞ்சநேயர் நாபியின்வழிநீரைக் கீழ்விடக்கண்ட அனைவருமேங்கி ஆஞ்சநேயரைப் பிரார்த்தித்து ஜஸ்வந்தரைத் துதிக்க வெள்ளமநின்றது இக்கலியுக பராக்கிரமங்களிலொன்று இதன் விரிவை பக்தலீலாமிருதி கிரந்தங்களிற் காண்க.

௭ - வது.

யவன்ராஜ கர்வபங்க பராக்கிரமம்.

நகுமலர்ப் பொகுட்டுமேய நான்முகன் முதலதேவர்
செகுமல மென்னவாழ்த்துந் தொடை கடியன்மாட்டு
புகுமிட ரகலப்பற்பல் புத்துரு வெய்தித்தில்லி
யகுபரை யடக்கியாண்ட வள்ளரு ளகத்துள்வைப்பாம்.

(இ-ள்.) விளங்காநின்ற தாமரைமலரி னடுவிலிருக்கின்ற பிரமன்முதலிய தேவர்கள் எங்களுக்கு ஞானங்களைமொழியென்று துதித்து வாழ்த்துகின்ற திருழ்கள் மணிணுக் கடியவராய் விளங்கிய துளசிதாசரிட முண்டான காவற்றன்பமொழிய அனேகமான புதியபுதிய வுருவத்துடன் தோன்றி தில்லியிலிருந் திருந்தாண்ட அகுபரென்றும் யவனராசனை யடக்கியாண்ட சுவாமியான ஆஞ்சனேயரது திருவடித்தாமரைகளை இருதயகமலத்தில் வைத்துத் துதிப்போமாக, எ-று.

விவரம்.

அஸ்தினபுரியிற் பிராமணகுலத்தில் பிறந்து கல்வியறிவொழுக்கங்களி லுயர்ந்திருந்த ஆத்மராமன் என்னும் அந்தணர் புதல்வனாய் துளசிதாசன் என்னும் பிரசித்த நாமந்தாங்கிய ஸ்ரீராம பக்தரானவர் காசிதேசத்திலிருந்த காலத்துப் பகவத் கடாக்ஷத்தால் நடந்த சில அற்புதச் செயல்களால் பெருமையுள்ள தில்லியிலிருந்த யவனராஜனை அகுபர் என்பவன் காசியினின்றும் இவரைத் தில்லிக் கழைப்பித்து நீ இறந்தபுருஷனை எழுப்பிக் கொடுத்தல் முதலிய காரியங்களைச் செய்திராமே அவ்வாறு எந்த ஆதாரத்தைக்கொண்டு செய்தீரென்று கேட்டான் அதற்குத் துளசிதாசர் அரசனே ஜகத்ஸ்வாமியான ஸ்ரீராமபத்திர மூர்த்தியின் தயவினால் செய்தேன் என்றனர் அதுகேட்ட

அகுபர் அந்த ராமபத்திர மூர்த்தியை நான்காண விரும்பு கின்றேன் எனக்கவரை நீர் காட்டும்வரைக்கு உம்மையிந் தச் சிறையிலடைக்கின்றேனென்று துளசிதாசரைச் சிறை யிலடைத்து வைத்தான்.

துளசிதாசர் ஸ்ரீராமமூர்த்தியைத் தியானித்து ஜானகி ரமணா கருணாசாகரா யவனராசன் தேவரீரைக் காட்டச் சொல்லுகின்றானே யானென் செய்வேனென்று அழலி லிட்ட வெண்ணெய்ப் பாவைபோல் உள்ளமுருகத் துதித் தனர் அதுகேட்ட பக்தபராதீனராகிய பகவான் அசரீரி மொழியால் அஞ்சற்க நமதாஞ்சனேயரை நீ தியானஞ் செய் அவர் அவ்யவனராச னகந்தையை யகற்றுவாரெனக் கட்டளையிட்டனர் அம்மொழிகேட்ட துளசிதாசர் ஆஞ்ச னேயரைத் துதித்தனர் அவரிவர் கண்ணெதிரே தோன்றி என்னழைத்தனை யென்றனர் துளசிதாசர் ஆஞ்சனேயரடி மலர்களை வணங்கி அகுபரின் அகந்தையை யடக்கி என் னை ரக்ஷிக்க வேண்டுகின்றேனென்றனர் ஆஞ்சனேயர் அவ் வாறேயாகுகவென்று கூறி மறைந்து அனேகமாயிரம்பெரிய வானரவுருவந் தாங்கித் தில்லிநகரத்துட் பிரவேசித்துச் சனங்களை அச்சுறுத்தியும் மாடகூட கோபுரங்களை யழித் தும் பல உபத்திரவங்களைச் செய்தகாலத்தில் நகரமாந்தர் பலவகையாக வானரங்களின் வருகையைத் தடுக்கமுயன்று கற்கள் தடிகள் முதலியவைகளால் வானரங்களை யடித்த னர் அவை எதிரிகள் பிடித்த கற்களைப் பிடித் தவர்கண்மீ தெறிந்தும் தடிகளைப் பிடுங்கியடித்தும் அவர்களைச் சங்க ரித்தன இதினால் தில்லிநகரத்தில் பெருங்குழப்பமுண் டாகி யாவரும் பயமடைந்து ராசராசனான அகுபரிடஞ் சென்று மன்னவனே உலகிலெங்கு முண்டென்று கேள்வி யுறாத பெருங்குரங்குகள் இந்நகரில் அனேகமாயிரமாகப் புகுந்து இந்நகரின் பெரும்பாகத்தை யழித்தன இச்செ

யல் துளசிதாசரைச் சிறைப்படுத்தியதா லுண்டாயதெனச் சனங்களிற் பலர் சொல்லிக் கொள்ளுகிறார்கள் என்றனர்.

அவர் வாய்மொழிகேட்ட அகுபர் அரசன் சிறைச் சாலையிலிருந்த துளசிதாசனை யழைப்பித்து இஃது என்னே இந்நகரி லென்றுமில்லாத புதுமையாகப் பெருங் குரங்குகள்வந்து இராந்தரை செய்கின்றனவே யென்றான்.

அதுகேட்ட துளசிதாசர் சக்கரவர்த்தி திருமகனார் ஸ்ரீராமபிரான் வானரசேனைகளே யன்றோவுடையவர் அவரை யழைப்பித்துக் காட்டுமாறு உரைத்தனிரன்றோ அவ்வெங்கள் பெருமான் வருவதற்கடையாளமாக வானரங்கள் வரத்தொடங்கின அனேகமாயிரமாகவுள்ள இந்த வானரங்களுக் கஞ்சுகின்றீரே பெருமாள் எழுந்தருளு முன்னம் எழுபதுவெள்ளமென்று கூறுமனேகங் கோடி வானரங்கள் வரவேண்டுமே இப்பொழுது வந்துள்ளவை அவ்வானரகோடியின் மிகவுஞ் சிறியன இனிப்பெரியனவாகிய வானரங்கள் வருமென்று கூறினர்.

அதுகேட்டஅகுபர் உள்ளோநடுங்கித் தயவுசெய்து இக் குரங்குகளைப் போகச்செய்யும் எனக்கு ராமனைக் காண வேண்டுமென்றிருந்த விருப்பமொழிந்தது என்றனன் அப் பொழுது துளசிதாசர் அஞ்சலின்னை விட்டுவிடுமென்றான் அவனுமவரைச் சிறையினின்றும் விடுத்து உயர்ந்த மரியாதைகளைச் செய்தான். அவரும் அஞ்சனேயனை மனமுற நியமனித்து எனதிடுக்கண் ஒழிந்தது தேவரீர் இனிஇந்நகரத்தினை யழிக்கவேண்டாமென வேண்டிக்கொண்டனர். அவருமவ்வாறே உருமறைந்துசென்றனர் அவன்சக்கரவர்த்தியும் பாகவதரிடம் ஒரு பெருமதிப்புவைத்துச் செருக் கொழிந்திருந்தனன். இதுவும் கலியுகசரிதம். இதன் வரலாற்றினைப் பக்தவிசய முதலிய நூல்களிற்காண்க.

ருஅ - வது

யவனுல்யபேதன் பராக்கிரமம்.

ஏரிசரண மொன்றே யெழுவகைப் பிறவிப்பெளவ
மோதலை சி[illegible]முத்தி மழுக்கரை யேறற்கென்று
ஆதாமிருந்து போற்ற[illegible]யரை யலைத்தபொல்லாப்
[illegible]ர் யுடையார் [illegible] பெயர்[illegible]த்தி பெருமபோற்றி.

(இ-[illegible]) எழுவகையான பிறவிக்கடலின், பேரலையிலகப் பட்டுத் தடுமாறுது முத்[illegible]யென்னு முழுக்கரையை யடை தற் கேதுவாகவுள்ளது ஸ்ரீஹரி சரணாரவிந்த ஸ்மரணையே யென்று? அன்புமிக்கு ஸ்ரீ பகவானைத் துதித்த பாகவதோத் தமரைத் [illegible]தரை [illegible] பீதாங்காரத் துலுக்கரின் கோபத்தை யடைந்தவர்களை யடக்கிய சிறந்த பெருமானே உமக்கு நமஸ்காரம், எ-று.

விஷயம்.

உத்தவ சித்தனென்[illegible] பாகவதோத்தமர் தாரக நாம சங்கீர்த்தனம்பாடி [illegible]வருபவராய் தமது நகரான தாரூருக்குச் [illegible] தூரத்திலுள்ள [illegible]கர் என்னுமூரிற் சென்றங்குள்ளாருக் [illegible] [illegible] காலக்ஷேபஞ் [illegible] வரு[illegible] [illegible]ண்ட[illegible] ஸ்ரீராம நவமியுச்சவத்தி[illegible] [illegible] [illegible] ஒருதினம் ஸ்ரீராமமூர்த்தியை யுச்சவமாக ஊர்வலம் வருத லைக்கண்ட[illegible] துலுக்கர்கள் கோபத்துடன் அவர்களை யுபத் திரவித் துச்சவத்தை நிறுத்தினார் அதனால் தாசர்கள் மனி வருத்தமடைந்தார்கள் உடனே ஆஞ்சனேயர் கடுங்கோபத்

திடன் அத்தினுக்கரின ஜ்ஜெதென்னும் கோவிலே யாரு காலாதிதைக்கக்காலது இனர் அச்செயலின் என்னடக் கையுடைய ஒரு பக்கிர் தினுக்கன் பகவத் கடாக்ஷத்தாற் கண்டு வாரத்தை நோக்கி எல்லாம் ல்ல இறைவனே இவ் வேளையில் குடலை அழிக்க வேண்டாமென்று மன்று டிக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேனென்று இப்படிதுகூறி வணங்கி முன் அதுகண்ட மற்றைய துலுக்கர் இவர் பைத்தியகா ரன் இவன் ஆகாயவெளிக்கு வீணாய் வணக்கஞ் செய்கின னென்று பரிகாசஞ்செய்தனர் அதுகேட்ட அப்பக்கீர் ஆம் நான் பைத்தியகாரனே இதோ மசூதி இடிந்துவிழு கிறது பாருங்கள் என்றுகூறினன் அவன் கூறியபடி ஆஞ்ச னேயரால் மசூதி ஆஞ்சனேயருடைய திருவடியிலிடித்துத் தள்ளினர் அது கண்ட அனைவரும் நடுங்கினர் இச்செய்தியினை யறிந்த வ்லூராசனை யவனராசன் உத்தவ் சித்கனரடியி லனேகந் திரவியங்களை வைத்துவணங்கி தம்மை வாழ்த் தும்படியாகவும் நவமியுச்சவத்தினை முறைபோல் நடப்பிக்க வுங் கேட்டுக்கொண்டார் அவரும் அவ்வாறேயென்றுமகிழ்வுட னஞ்சனேயரைப் பிரார்த்திக்கப் பின் யாதொரு [illegible] செய் [illegible] கரு நவமியுச்சவத்துக் குச் சதா [illegible] இதுவும் கலியுகசரிதம் [illegible] நதக்க காண்க.

மாருதி விஜயமென்னும்
அனுமத் பராக்கிரமம் முற்றிற்று.

———